

საბუდე

• **საქართველო უკიდურეს ყოველს** გაზეთი N-2 1989წ

გადატანილი გერმანია

ვინ მოსდვის უკვე მერამდენელ, ბელა სუბთალმა მტერი გაგვიხარა! ათას გრიგა-
ლსა და ქართველს გამოვლილი, დარში გადატყდა ბერძუხა! რამდენი ტანჯვა, წამება,
შეურაცხება და დამცირება გადაიტანა - ყველაფერს გაუძლო და აგერ სად უმტყუნა - ვინ
იღიქრებდა?

ჯერ კიდევ პირტიტველი ყრვის სუსტ მკერდში მთლად საქართველოს მხურვალე გული ჩა-
იტია, მთელი თავისი ძალით შეუღდა სალადას ძილით მძინარე ერის გაღვიძებას.

გამთავრებული გვიანდელი ზვიად გამსახურდიასთან ერთად - ხალხი, გაიღვიძეთ,
ადექით, უბეში შეამიანი ქვეყანაგვლი შემოგძრომიან და სასიკვდილოდ გგესლავთ!
ყური არავინ შეიბერტყა.

დრო გადიოდა, ყრმა იზრდებოდა, მკლავში და ხმაში ფოლადის სიმტკიცე ემატებოდა.

პირველად ისევ მტერმა მიუგლო ყური, მიუგლო და პრწოლამ აიტანა მხეცი. ჯერ ტკი-
ლი სიტყვით სცადა მისი მოთაფლება, რას არ დაპირდა, მერე შეშინება დაუწყო - ვერაფერ-
ს გახდა, ჭორები დაუყარა, მისი ღაფში ამოსვრა სურდა, მაგრამ ვის შესწევს წმინდა-
ნის გასვრის ძალა?

თავის გადარჩენის ინსტიტუტმა შიშით აკანკალებული მტერი აიძულა მთელი თავისი ვე-
ლური სისასტიკით შეტევაზე გადასულიყო - გადასახლება, ციხე, ცემა, შიმშილი, კი-
დეც ცემა და გვემა, სველი კარცერი, ისევ ცემა, მაგრამ ვერაფრით ვერ გატეხეს მისი
სულის სიმტკიცე - აი, ჯანმრთელობა კი მართლაც შეურყიეს.

მარნეულში-ბოლნისში - დმანისსა და აფხაზეთში, დაქირავებული მკვლელების ხრავები
მიუსიეს, თბილისში ხელუკმბარა ესროლეს - ყველგან ღმერთი იფარავდა თავის რჩეულს,
მაგრამ ნათქვამია "კოკა ყოველთვის წყალს ვერ მოიტანს!" ასეც მოხდა. თვით ყოველს
შემძლე ღმერთის მღარდელმა კალთამაც ვერ დაიფარა უღმრთელი ბედისწერისგან.

გამოგვეცადა ერის ბურჯი, ერის სინდისი და სიამაყე!

დღეს საქართველო გულში დაჭრილი ებრძვის ყვავ-ყორნებს, გაგვიღიჯულდა ისედაც
დავს გასული მტერი-ღმერთი, ტყუალად ჰგონიან მოკვდა კოსტავაო! არა ის არ მომკვდა-
რა, მან მხოლოდ სახე იცვალა! თორემ ბარე ათას ცოცხალსა სჯობს კიდევ! რამე თუ მა-
სში ღმერთს ელო წილი და აბა ღვთის წილის სიკვდილი ვისა სმენია?

ეხლაც ავალწინ მიდგას 25-თებერვლის მქუხარე დღე, მაშინ პირველად გამოჩნდნენ
"პანტიკო"-ს ფირმის ფარები და ხელკეტებით დამშვენებული "წესრიგის დამცველი",
ხალხი შეღაბა, შეწყყმანდა, ცოტა არ იყოს არავინ ელოდა მათს ასეთ ალკაზმულობას.

სიონის ზარის ხმასავით გაისმა მაშინ - "ქმებო ამ ... როგორ შეგეშინდათ, მომყე-
ვი!" - თ და ეს ისეთი ვაჟკაცური, მოღმიარე სახით შემოგვძახა, როგორც მას სჩვეოდა
ხოლმე...

9-აპრილის დაწყებული დამის სურათიც მახსოვს - ღმრთივ მძვინვარე ძლივს გავა-
ცალდე პირსისხლიან ჯალათებს, თვით სიკვდილს ეძებდა გასაგლეჯად!

ბავშვივით გაიხარა ქართველ შევარდნულ ღვთიან დაარსებას, ყოველ თავის გამოსვ-
ლაში ეროვნული საჯაროს ფორმირებების დაარსებაზე ამხებდებოდა ხალხის ყურადღებას!

11-ოქტომბრის მიტინგზე "სიკვდილი ან გამარჯვება!" - თ ანდერძივით დაგვიბარა,
თითქოს გრძნობდა...

წავიდა ჩვენგან ერის წინაშე პირნათლად ვალ მოხდილი! ვერავინ გააკეთებდა ჩვენს
ღრმში, თან ასე ხანმოკლე სიცოცხლის მანძილზე, იმაზე მეტს, რაც მან გააკეთა!

წავიდა ჩვენგან და თავაწეული, ვაჟკაცური ღმრთივ შეხვედბა თავის წინაპრებს,
დაამიდებდა მათ - იღვიძებოთ თქვენი მოღმბა, თქვენი ჯილაგი! ისინიც მამა-შვილუ-
რად ჩაიკრავდნენ გულში.

ღმერთმა გაანათლოს და აცხოვოს მისი სული - ამინ!

რამ მიგვიყვანა აბაშდე ?..

ოდესღაც დედაქალაქში ატეხილ განგაშსს, ორ სამ საათში იგებდა შატილსა და მე-
სტიანში ქართველი კაცო - დღეს კი? ოდიგან მოსდღევს ადამიანს სატანისეული ბლინბ-
ვა, სიყვეყრე, - მოწყალეა მალალი ღმერთი! დრო და დრო ეშმა იმძღავრებს ხოლმე აბა-
მის მოღმბაში და მაშინ გვირისხდება უფალი, ასე მოხდა მაშინ, რის თავს გასულმა
ადამიანმა უფალს დაუწყო პოტინი, ბაბილონში კოშკის მშენებლობას მიყო ხელი! მთელი
თავისი რისხვა გადმოაფრქვია უგნურთ, რამეთუ უარყვეს მამა-პაპის ადამი, წესი და
სატანას მიუგდეს ყური. მას შემდეგ ბევრი ხალხთაგანი, მათ შორის წარჩინებულნიც
აღიგავა პირითგან მიწისა, გადარჩნენ მხოლოდ ისინი, ვინც დროზე მოუხმო გონს და
ღვთის რისხვას გაუძლო - ისინი დღესაც არიან ამ ქვეყნად! ებრაელებმა საკუთარი ცო-
დებრით დამძიმებული მშობლიური მიწა მიატოვეს, უცხოეთში მოწამებრივი ცხოვრებით
გამოისყიდეს ცოდვანი თვისნი და ამით მოიგეს გული ღვთისა - მანაც შეუნდო! სომხე-
ბმაც მათ მიშაპეს, თუმც კი ვერ შეძლეს ბოლომდე შეეთავისებინათ ებრაელებსა გზა,
მთლად ვერ მიატოვეს მიწის ძახილი - მძიმეა მათი ხვედრი! თუმც საპატიოს, მაგრამ
ყველაზე ძნელ გზას ქართველნი დაადგნენ, თავისი მიწა მშობლად მონათლეს, დედას გა-
მრენი უწოდეს, ღმერთთან გაიგივეს და ამ სამივესთვის ერთნაირი სიყვარულითა და თავ
განწირვით იბრძოლეს, სამივე შეინარჩუნეს! ამიტომ შეიყვარა ისინი ღმერთმა და ბე-
ვრი სიკვდილაც დააჯილდოვა: მიწა, წყალი, პაერი, სიღამაზე, ომისა თუ შრომისა, რომელი
ნიჭი გინდა, შემარბება, ჰკუთა თუ გონება, პური თუ ღვინო, ცეკვა-სიმღერა და რაც მთა-
ვარია აბაშ-წესები! ჩვენმა წინაპრებმაც შეიშნოვეს ყოველივე ეს. ზომიერების გრძ-
ნობა ყოველთვის ვერ მოგვდევდა ბაბილონის კოშკის მშენებელთა ნაშეიერთ, მაშინ გვირი-
სხდებოდა გამრენი და მამა-შვილურად გვსჯიდა ხოლმე, რომ სიყვეყრე გამოებერტყა ურ-
ჩთა თავიდან - ღმერთი ვერ იტანს დაწესებული აბაშ-წესების უარყოფას!

აბაშ-წესები აი ის, რამაც გადაგვარჩინა! დღეს კი? დღეს მიგვივიწყებია მამათა
ცხოვრების წესი, საუკუნეთა ქარ-ცეცხლში ნაცალი გზა, სხვათა დაკრულზე ვრცავდ, წი-
ნაპარნი ჩვენნი, მათი საფლავები უპატრონოდ მიგვიტოვებია, მათ სალოცავებზე პალო.
და ღორი ბოგინობს, დაგვიწყებია, რომ თუ საკუთარი მშობლის პატივისცემა დაგვიკარგავს,
დაგვიკარგავს შთამომავალთა შენთა პატივისცემის უფლებაც და მით უმეტეს მტრისგან
რად ელი ამას? "ღვთის წინ მორბენალ კვიცს..." - ჩვენც ასე მოგვდის!

თი ღმრთიდელი მსოფლიოს მპყრობელნი, სარკინოზებიც კი ერიღებოდნენ ქართველი კა-
ცის ხელყოფას, საქართველოდან ათასობით კილომეტრის მოშორებთაც რომ ყოფილიყო, რა-
დგან იცოდნენ - არას აბატიებდა ქართველი ვისმეს, ღვთის რისხვას გავედა ქართველთა შე-
რისპიება, ვერაფერი დაბარკოლებდათ მათ ამ გზაზე, კოშკის სიმაღლე თოვლიც რომ ყოფი-
ლიყო გაარღვევდნენ და მტერს დედას უტირებდნენ, რაგინდ რიცხვ მრავალიც არ უნდა ყო-
ფილიყვენ ისინი - გადათელავდნენ, მათს ბელადებსა და მეფეებს კი ვირის ნალბზე ცე-
ლიდნენ, რადგან მეტს არა ფასობდა მტერი ქართველთათვის, თუნდაც წარჩინებულნი!

დღეს დავივიწყეთ "ვისი გორისა" - ნი ვართ! დავივიწყეთ და მეღა ტურის საჯიჯგნი
გავხდით. მივბატოვეთ წინაპართა გმირული სული, მთლად გავმეძავდით, საკუთარი სულითა
და სხეულით ვიწყეთ ვაჭრობა, აღარ გვწამს ღმერთი და აღარც რჯული, არც ერსა და ბე-
რს ვავდებთ რამედ, მხოლოდ საკუთარი სტომაქის ამოყრვავზე ვფიქრობთ და ამვე დროს
საკუთარ თავთან მარტო დარჩენის გვეშინია, - ვიცით, შეიძლება ღმერთი გამოგვეცხადოს
და გვითხოს: "მე ჩემს მსგავსად გამიჩენიხარ და შენ ნადირს რატომ დაემსგავსე!"
გაუთავებელ პურმარელებში, დროს ტარებაში ვებებთ შევებას, ღვიძლ ძმისთან გაბღენბ-
ილები და ბომბებურები, უცხოთა მიმართ ფინია ძალღებვიით ორ თათზე ჩავუცქუღნი ვე-
ლით ძვალს რღის გადმოგვიგდებენ. სარკეში ჩახხევის გვეცხვენია - ჩვენიცვე თვალები
გვხარავს, საკუთარი სიბერავის გამო დამონებულნი მფარველებს სხვათა მონებში ვებე-
ბთ - ვვავახს საქართველო! "წყალნი წავღენ და წამივღენ, ქვიშანი დარჩებიანო!" ჰე
შმარტალ ბრძნული ნათქვამია. მამათაგან ნაშეიერ ქონებას შევიღნი ისე ანთავებენ, თი-
შქოს და მტრისათ, ხოლო შევიღვიღთ ისლა დარჩენიათ, რომ პაპების აშენებულნი ვიღები
"პრესტიჟული უბნებიდან" გადაცვალენ, დაახურდონ ან სულაც გაყიდონ. ამიტომ გვიკით-
ხებიო თქვენ, ჩვენო "ყოველს შემძლე" თანამემამულენო - გააქვეთ იმის გარანტია, რომ
მამულიშვილობის ფასად ნაშეიერი ფული, თქვენს შვილებს სასიკეთოდ მოხმარდებათ? ზოგ
თქვენგანს ფული მიწაში უღებდა და დღეს იმაზე წყნარად, ახლად ნაშეიერი სულ შეინახოთ
ამ დროს თქვენს თანამომემს ლუკმა-პური ენატრება, ივიქრებ ამბზე, დაფიქრლით მომავა-
ლზე - ის ჭირი, რომელიც დღეს თქვენს მეზობელს აწუხებს, ხვალ შენს კარებზე მოაკა-
კუნებს, მაგრამ გვიანი იქნება თითვე კბენა. შარშან ამ დროს "ჭორი" გავარდა - აფხა
ზეთში ექსტრემისტები ფულს აგროვებენ, იარალის შესაძინადო! ყური არავინ შეიბერტყა
ნათქვამია "ურემი რომ გადაბრუნდება, გზა მერე გამოჩნდება!" ასეც მოხდა. უიგნებით
"შეიარაღებულ" იმ გოგო-ბიჭებს კი ველარაფერი ეშველებათ, მაგრამ ხვალ შენი შვილი
ან შვილიშვილი ხომ შეიძლება იგივე უბედურებაში მოყვეს, ასე არაა?

ჩვენი ბიჭების თავგანწირვის ფასად მოპოვებული იარალის ნაწილი დღეს გარეწრები
ხელში მოხვედრილი და მას აფხაზებს აწვდიან. არა რათქმა უნდა მათთვის ფულია მთა
ვარი, რომელიც არ აქვთ ქართველებს და სამაგიეროდ ბლომად აქვთ აფხაზ ექსტრემისტე-
ბს, რამე თუ მათ თითო ოჯახს ორას-ორასი მანეთი შეაწერეს, ხოლო სქელ ჯიბიანებს "პა-
იცი" კი დაუნთხეს, რადგან ეს მათთვის თავისებური ურთიერ დახმარების ფონდის მსგა-
ვის რამაა. დღეს ჩორივების წვირითანი დამქაშები, მთელს საქართველოში დაძრწიან
და იგივე ორას-ორას მანეთს აგროვებენ ოს მოსახლეობაში, ყასილად "ოდიგოზს" ღან-
ძლავენ, ისინიც ასევე პასუხობენ, სინამდვილეში მათ ბანკში ანგარიში გაუხსნეს,
ამას წინაშე 12-გვერდიანი გაზეთიც კი გამოსცეს - "ადამონ ნიხასი №1" /სახალხო შე-
კრება და არა სახალხო ტაძარი როგორც მას უწოდებენ ხოლმე/ გაზეთის თორმეტივე
გვერდზე ჩვენი ერის გინებაა. განგებ ხელახლა გამოაქვეყნეს აპროჩივის მიმართვა
"მომე აფხაზი ხალხისადმი" და აფხაზთა საპასუხო მიმართვა "მომე ოსი ხალხისადმი"
და ეს მაშინ, როცა უკვე იყო 9-აპრილი, 15-16 ივლისი. ზოგიერთი ჩვენი ენატიკირა
"ინტელიგენტი" კი თავისი სიტუტუციის გამო სამარაბლოს მიწებს უმტკიცებს მათ, "თქე-
ენ ეგ მიწა სისხლითა გაქვეთ ნაყილიო"? საკითხავია თვითონ რა ფასად გაყიდა? თუმც
მათი ფასი დღეი ხანია ცნობილია 30-ვერცხელი! ამიტომია რომ თავსგასულნი სამარაბლ-
ოს ქართველობას ასე მიმართავენ "ფული გადმოგვირიცხეთ, ორივე ოსეთს გავაერთიანე-
ბთ, ქართველობას გავწყვეტთ, ხოლოვინც დარჩებოთ, მათ ქართულად ლაპარაკს არ დაგი-
შლით!" - როგორია?! დღეი წყალბობა მე და ჩემმა ღმერთმა!

თბილისში იატაკქვეშა ყრილობა ჩაატარეს, აქაური ოსი ინტელიგენციის ნაწილის მი-
ნაწილეთობით, სამოქმედო გეგმა შეუთანხმეს აფხაზ მკვლელებს, აქაც ჩამოუარეს ფული
აკრიფეს, ალბათ ჩვენს ხარჯზე გასუქებულ "პაიცი" დაუნთხნეს შესაძინად, ფაქტი კი
ერთია - იარალის პარტია, პარტიაზე შედის სამარაბლოში, რისთვის? ამას ალბათ თქვე-
ნც მიხვდებით! მოსკოვში რუქები დაბეჭდეს - "მტკვარს ზემოთ სულ ოსეთი ყოფილა! სო-
მხებმა ერევანში გამოცემულ რუქებზე, მტკვარს ქვემოთ მიწები სომხეთად გამოაცხა-
დეს" - ეს კი ვეღარ გავიგებ, საღვებარი მდინარის სანაპიროზე გაავლეს თუ წყალწყალ სი-
არულის უფლებაც ჩამოგვარდეს? - ვაი ჩვენ, აღკვეთებო! ყოველივე ეს ალბათ სასა-
ცილო იქნებოდა, სატირალი რომ არ იყოს! სისხლის ნაკადულები კი დის დრო გამოშვებ-
ით, მრავალ ტანჯულ ქართულ მიწაზე და გამიკითხავი არავინაა, ხვალ რა იქნება, არც
ეს იცის ვინმემ! ჩვენი სიბერავე ჩვენს მტერს კარგად შეუგნია, ჩვენი ვერაფრით
გამოვიბერტყეთ ყურები და ამან გავგივთამამა ისინი! ალბათ ფიქრობენ "გაწყალბუ-
ლო ქართლოსის სისხლი!" ჩვენს მიწაზე გასუქებულნი, დღეს ოსები მრავლს გვებენ -
ქართველებს ჩვენი გადაგვარება სურათ. "ადამონ ნიხასი" მიერ გამოცემული გაზეთი
ვისაც წავიკითხავთ, გავგვიცხვენთ - თუმც ჩვენი ბრალია, რომ რუსულნი გარდა ოსე-

მშენებლობის განყოფილებაში ... მშენებლობის განყოფილებაში ...

კვლევა ერთი სასიკეთო რამე გააკეთა ...

დამამკვირვებელი მუშაობის დასრულების ...

სამშენებლო სამსახურის დასრულების ...

1-ლი სავალი არბო (შეძენი ქ. ტყე - დარი) ...

მე-3 სავალი არბო (შეძენი ქ. ტყე - დარი) ...

მე-4 (საქონის) სავალი არბო (შეძენი ქ. ტყე - დარი) ...

მე-3 სავალი არბო (შეძენი ქ. ტყე - დარი) ...

მე-3 სავალი არბოს შემადგენლობაში ...

სავალი არბობის და ყორასების სარდლობის ...

ბ. დავითის და ბრძოლის მონაწილეობის ...

დავითის და ბრძოლის მონაწილეობის ...

მე-3 სავალი არბოს შემადგენლობაში ...

სავალი არბობის და ყორასების სარდლობის ...

სავალი არბობის და ყორასების სარდლობის ...

სავალი არბობის და ყორასების სარდლობის ...

სავალი არბობის და ყორასების სარდლობის ...

სავალი არბობის და ყორასების სარდლობის ...

მშენებლის მუშაობის დასრულების ... დასაწყისის იმედი გაზეთის პირველ ნომერში!